

ikke sker ad Kampens Vej og ved et nyt Brud paa den Forfatning, som en Gang saa sørgeligt er bleven misbrugt.

Konseilspræsidenten (Zahle): Karakteristisk for den Forhandling, der har været ført om de foreliggende Forslag, er efter min Mening navnlig dette, at der ikke har været ført noget Forsvar for den nu bestaaende Forfatning, medmindre den sidste ærede Taler førte et saadant Forsvar — det var mig ikke ganske klart. Men selv om det ærede Medlem gjorde det, saa talte han kun paa egne Vegne, medens det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) ellers har været Ordfører for det Parti, som den sidste ærede Taler tilhører, og jeg maa da tillægge de Udtalelser, som fremkom fra Ordføreren for Partiet, større Betydning end den enlige Røst, der lød nu sidst. Derfor, hvis jeg med Rette kan opfatte de Udtalelser, som, faldt fra det ærede Medlem, som et Forsvar for den nuværende Forfatning og som et Ønske om at bevare den nuværende Forfatning, bliver det ærede Medlem som den ene Svale, der ikke gør nogen Sommer. Der er her i Tinget aabenbart slet ikke nogen Stemning for at sige: Den nuværende Forfatning er god, og paa den skulle vi blive staaende. I denne Henseende tror jeg, at dette høje Ting er et tro Spejlbillede af Befolkningen. Det er sikkert lige saadan ude i Befolkningen, der er der et meget levende Ønske om at se vor Forfatning forandret og se den forandret saaledes, at den privilegerede Valgret til Landstinget bliver afskaffet, saaledes at man faar raadet Bod paa det Onde, som er Hovedondet i vor nuværende Forfatning, nemlig den alt for forskellige Valgret, hvoraf Folketing og Landsting udgaa, og som gør, at disse Ting blive saa overordentlig forskellige, at Samarbejdet mellem dem altid er vanskeligt.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) holdt et Foredrag, der faldt i to Afdelinger. I den første Del af Foredraget hørte jeg det ærede Medlem fra Æbeltofts egen Røst, alene hans egen Røst, og han talte da ud af sin Sjæls Ønske om at faa en demokratisk Forfatningsordning, en omfattende Forfatningsrevision, og jo i Virkeligheden i væsentlig Tilslutning til de Forslag, som foreligge til Forhandling her. Men det ærede Medlem gaar jo med Delegationens tunge Lænker om Benene, og han maatte derfor til Slut gaa ind under Delegationens Aag og ud-

tale sig i Tilslutning til de Tanker, som have været fremsatte af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Men jeg havde en Følelse af, at dette sidste var ikke det, som det ærede Medlem lagde særlig Vægt paa, men at det, der var ham magtpaaliggende, var, at faa sagt det, han sagde i de første tre Fjerdedele af sit Foredrag, og for saa vidt lovede denne Optræden fra denne Repræsentant for 11 Mands-Gruppen meget godt. Og saa snart den næste Repræsentant for den anden 11 Mands-Gruppe, det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) fik Ordet, lød der fra hans Læber disse Ord: Det gælder først og fremmest om at faa forandret Valgretten til Landstinget, det er ude i Befolkningen navnlig dette, man synes, at den privilegerede Valgret til Landstinget er en skadelig Institution i vort Forfatningsliv. Det stillede det ærede Medlem fra Nørresundby i Spidsen af sit Foredrag og betonedede det meget stærkt. Saaledes have vi da hørt betydelige Røster indenfor Delegations-Partierne udtale deres levende Interesse for en Forfatningsforandring, som demokratiserer Valgretten til Landstinget.

Der er derfor ingen Grund til at opgive Haabet om, at Resultatet af Forhandlingerne denne Sag angaaende i et Udvalg kan blive det, at der i dette høje Ting bliver Flertal for at gaa mod den privilegerede Valgrets Bevarelse til Landstinget. Det er mig ingenlunde sikkert, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) vil faa Flertal her i Tinget for en Ordning, som alene retter paa Valgretsbestemmelserne til Folketinget og gør dem mere demokratiske, end de ere nu, men lader den privilegerede Valgret til Landstinget bestaa urørt. Dette vilde efter min Mening heller ikke være noget ønskeligt Skridt, fordi det jo vilde være et Skridt, som netop forøgede Vanskelighederne for Samarbejdet i Fremtiden mellem dette høje Ting og det andet høje Ting, idet Sæmmensætningen her i Tinget vilde blive radikalere efter saadanne nye Valgretsregler til dette Ting, end de havde været før; og bevarede man samtidig den meget konservative Sæmmensætning af Landstinget, beroende paa den privilegerede Valgret, uforandret, som den er nu, saa vilde jo Samarbejdet mellem Folke- og Landsting blive endnu vanskeligere, end det hidtil har været. Jeg tror derfor ikke, det er ønskeligt, at man skal tage Arbejdet angaaende Valgkredsordningen og Grundlovsforandringen op i disse to